

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a dr. Magyar György ügyvéd (**cím.**) által képviselt **felperes neve(cím.)** , a dr. Perge Ágnes jogtanácsos által képviselt **Országos Rendőrfőkapitány**(alperes címe) alperes ellen, rendészeti ügyben hozott határozat (29000-105/902-16/2012.RP.) bírósági felülvizsgálata iránt indított perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint perköltséget.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt 30.000 (harmincezer) forint kereseti illetéket a felperes az adóhatóság külön felhívására az állam javára köteles megfizetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A **személy1** 2006 és a **személy2** közterületi közös rendezvényt jelentett be ... melletti területre.

A résztvevők, közöttük a felperes, ... óra körüli időben leültek ... szobra elé, és egyszerre felmutattak egy-egy szórólapot, amelyen ..., ... képmása és egy ... volt látható. A „...” kb. 30 másodpercig tartott, amíg a fotók elkészültek, majd a szórólapokat eltették.

A felperessel szemben rendőri intézkedést foganatosítottak, melynek során igazoltatását követően elfogták és előállították a Budapesti Rendőr-főkapitányság V. kerületi Rendőrkapitányságra, ahol ... óráig korlátozták személyes szabadságában.

A felperes a rendőri intézkedéssel szemben panaszt nyújtott be a Független Rendészeti Panasztestülethez (a továbbiakban: Panasztestület), melyben sérelmezte a rendőri intézkedés és az igazoltatás jogalapját, az előállítás tényét, annak jogalapját és időtartalmát. Azt állította, hogy önkényuralmi propagandát nem folytattak, totalitárius rendszereket nem dicsőítettek, semmiféle rendbontás nem volt. A rendőri intézkedés során a felperes arra kérte a vele szemben intézkedő rendőrt, hogy mivel vállalja a cselekedetét, vegye fel az adatait, de ne állítsa elő őt. Az intézkedő rendőr ennek ellenére közölte vele, hogy tiltott önkényuralmi jelkép használatának vétsége miatt előállítja, melyet a felperes tudomásul vett. A felperes állítása szerint egyéb tájékoztatást nem kapott. A rendőrkapitányságon a szórólapokat lefoglalták, de egyéb intézkedés, kihallgatás, meghallgatás nem történt. Az ügyben előállított összes személy egy helyiségben várakozott a rendőrkapitányságon a lefoglalási jegyzőkönyvek elkészültéig. Kifogásolta, hogy az előállítás időtartamáról igazolást kapott. Panaszában kitért arra, hogy csupán a szabad véleménynyilvánításhoz való jogát gyakorolta, a rendőri intézkedést szükségtelennek és aránytalanul tartja. Hivatkozott az ... a ... és a ... ügyekben hozott ítéleteire és arra, hogy a őri intézkedés sértette alapvető jogait.

A Panasztestület a 17/2013. (II. 6.) számú állásfoglalásában megállapította, hogy az előállítás időtartama aránytalanul hosszú volt, így a felperes személyes szabadsághoz fűződő alapvető joga súlyosan sérült, melyre tekintettel a panaszt megküldte az alperesnek.

Az alperes napján kelt 29000-105/902-16/2012. RP. számú határozatával a felperes panaszának az előállítás időtartama tekintetének helyt adott, minden más vonatkozásban azt elutasította. Indokolásában hivatkozott arra, hogy napján a ... szobor melletti területen előre bejelentett rendezvényen a rendőrség kellő joggalappal tartózkodott a helyszínen, és jogszerűen kezdeményezett intézkedést, mivel az ötágú ... ábrázoló papírlap közterületen történő felmutatása kimerítette a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (továbbiakban: Btk.) 269/B. §-ba foglalt tényállást, melyre tekintettel a rendőrök igazoltatási kötelezettsége a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 29. § (1) bekezdés a) és b) pontjai alapján fennállt. Határozatában hivatkozott az Rtv. 15. § (1) bekezdésére, a 33. § (1) és (3) bekezdéseire és arra, hogy a rendőri intézkedés során a rendőr számára komolyabb mérlegelés nélkül megállapítható volt, hogy a felperes magatartása bűncselekményt valósít meg az ötágú ..., mint önkényuralmi jelkép használatával, ezért az alapot szolgáltatott az előállításra. A jogszabály az előállítás alkalmazását kötelezővé teszi a rendőr számára, ezért az arányossági szempontú mérlegelés nem valósulhatott meg. Ugyanakkor megállapításra került, hogy a néhány percet igénylő a büntetőeljárás hatálya alá tartozó egyetlen eljárási cselekményt az előállítás órájában, a szabadítást megelőző percekben hajtották végre, így az nem felelt meg az arányosság követelményének.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozata ellen, melyben kérte annak hatályon kívül helyezését, és az alperes új eljárásra kötelezését, valamint perköltségben történő elmarasztalását. Keresetében a tényállás ismertetését követően előadta, hogy a rendőri intézkedés miatt a rendezvény félbeszakadt. Azt állította, hogy a rendőri intézkedés szükségtelen és aránytalan volt, mivel cselekménye nem indokolta az előállítását. Arra hivatkozott, hogy a rendőrség azért állította elő, mert nyilvánosan használta a ... a nemzetközi munkásmozgalom és a szolidaritás jelképeként, azt azonban nem vették figyelembe, hogy azt nem önkényuralmi ideológiákkal való azonosulás, illetve ideológiák nyilvános terjesztésének szándékával, hanem az általuk képviselt politikai vélemény prezentációjaként használta. Keresetében kifogásolta, hogy a rendőri intézkedés akadályozta a szabad vélemény nyilvánítását és a békés gyülekezéshez való jogát, ezért az az Emberi Jogok Európai Egyezményének 10. és 11. cikkeiben és az Alaptörvény IX. cikkében és a VIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakat sértette. Arra is hivatkozott, hogy a rendőri intézkedés sértette az arányosság követelményét is, mivel a rendőr kísérletet sem tett arra, hogy tisztázza, hogy a ... az önkényuralmi rendszer dicsőítése, illetve valamely totalitárius eszme népszerűsítése céljából használta-e, amennyiben ugyanis a rendőr ezt tisztázta volna, akkor megállapíthatta volna, hogy a jelképhasználatra egy demokratikus társadalomban tolerálandó célból került sor. Álláspontja szerint szakítani kell azon jogalkalmazói felfogással, amely egy tudottan magasabb szintű normába (nemzetközi szerződés, Alaptörvény) ütköző hazai jogszabály merev alkalmazásához ragaszkodik, ugyanis a jogalkalmazó a jogalkalmazása során a hatályos jogszabályok egyezmény és alaptörvény konform rendelkezéseit kell alapul venni.

Az alperes ellenkérelmében kérte a felperes keresetének elutasítását, valamint perköltségben való elmarasztalását, fenntartva a határozat indokolásában foglaltakat. Indokolásában kifejtette, hogy a közigazgatási perben a felülvizsgálat nem terjedhet ki arra, hogy egy bűncselekmény hatályos törvényi tényállása magasabb szintű normába ütközik-e vagy sem. A bíróság csak azt vizsgálhatja, hogy az adott rendőri intézkedés az anyagi és eljárásjogi jogszabályoknak megfelelően történt-e vagy sem. Jogi álláspontja szerint a rendőrök az Rtv. 13. § (1) és (2) bekezdése szerint jogszerűen jártak el, amikor a szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten ért felperest az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján előállították. A rendőröknek nem volt mérlegelési joguk, számukra a jogszabály kógens rendelkezést tartalmaz, és a jogszabály szerint el kell járniuk. Kiemelte, hogy a

jogértelmezési problémák feloldására a hazai és nemzetközi fórumok állnak rendelkezésre, a kollízió feloldása nem a jogalkalmazó, hanem a jogalkotó feladata.

A felperes keresete nem alapos.

A rendőri intézkedés idején hatályos Btk. 269/B. § (1) bekezdése értelmében, aki horogkeresztet, SS-jelvényt, nyilaskeresztet, sarló-kalapácsot, ötágú vöröscsillagot vagy ezeket ábrázoló jelképet

- a) terjeszt;
- b) nagy nyilvánosság előtt használ;
- c) közszemlére tesz;

ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétséget követ el, és pénzbüntetéssel büntetendő. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése szerint nem büntethető az (1) bekezdésben meghatározott cselekmény miatt, aki azt ismeretterjesztő, oktatási, tudományos, művészeti célból vagy a történelem, illetve a jelenkor eseményeiről szóló tájékoztatás céljából követi el.

A rendőri intézkedés foganatosításakor hatályos Btk. 269/B. §-ából megállapítható, hogy a ... a Btk. ezen rendelkezése értelmében önkényuralmi jelképnek számít, melynek használata az akkor hatályos magyar Btk. értelmében bűncselekményt valósított meg.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése értelmében a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A rendőrök intézkedési kötelezettsége az Rtv. 13. § (1) bekezdése értelmében kétséget kizáróan fennállt, tekintettel arra, hogy a perbeli helyszínen a felperessel szemben eljáró rendőrök közbiztonságot, közrendet sértő vagy veszélyeztető cselekményt, illetőleg bűncselekményt észleltek, tekintettel arra, hogy a felperesen lévő ... használata a hatályos Btk. büntetni rendeli.

Az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

Az ezen jogszabályhelyben adott bűnmegelőzési-bűnüldözési célzatú felhatalmazás alapján az eljáró rendőr jogszerűen igazoltatta a felperest bűncselekmény elkövetésének alapos gyanúja miatt.

Az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt, akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek.

A ... használata, mely a felperes esetében a perbeli napon általa sem vitatottan megtörtént, a Btk. fent idézett rendelkezését kétséget kizáróan kimeríti, mely megalapozza az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt okot, vagyis az eljáró rendőrök részéről az előállítás jogszerű volt. A bíróság rámutat arra, hogy az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerinti, az elfogásra és előállításra vonatkozó jogszabályi rendelkezés - szemben az Rtv. 33. § (2) bekezdése szerinti előállítási okokkal - kogens törvényi előírás, melyre figyelemmel a rendőrök nem mérlegelhettek a felperes előállítására.

kapcsán, következésképpen a rendőri intézkedés aránytalansága és szükségtelensége fel sem merülhet, a felperes ezen kereseti hivatkozása erre tekintettel alaptalan.

A bíróság a rendőrök által foganatosított intézkedések kapcsán rámutat arra, hogy azok a felperes véleménynyilvánítási és gyülekezési szabadságának gyakorlását kétségkívül korlátozták, azonban nem hagyható figyelmen kívül az, hogy a jogalkotó a véleménynyilvánítás egyes, a Btk.-ban meghatározott eszközzel és módon történő gyakorlását büntetni rendeli: a jogalkotó állítja fel azt a mércét, amelynek körében - kétségkívül a véleménynyilvánítás körébe eső - egyes cselekményeket bűncselekménnyé minősítve büntetni rendel, és ezáltal tilalmaz, más véleménynyilvánítási cselekedeteket pedig nem rendeli büntetni.

A bíróság a felperes keresete kapcsán kiemeli továbbá, hogy a felperessel szemben intézkedést foganatosító rendőrök nyilvánvalóan nincsenek abban a helyzetben, hogy a helyszínen kétséget kizáróan megállapítsák, vagy akár vizsgálat tárgyává tegyék az elkövető érzelmi meggyőződését, és értékelhessék, hogy a felperes nem az önkényuralmi ideológiával való azonosulás, illetve ezen ideológiák nyilvános terjesztésének szándékával, hanem az általuk képviselt politikai vélemény prezentációjaként használta a rendezvényen a ..., a rendőrök nincsenek abban a helyzetben, nem várható el tőlük, és nem feladatuk, hogy a felperes elkövetői célzatát, szándékát a helyszínen vizsgálják, értékeljék, ez éppen a későbbi nyomozás feladata.

A bíróság a fent kifejtett indokok alapján a perben támadott alperesi határozat jogszabálysértő voltát nem állapította meg, ezért a felperes keresetét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339. § (1) bekezdése alapján elutasította.

A felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a pernyertes alperes perköltségét megfizetni, melynek összegét a bíróság a Pp. 79. § (1) bekezdése alapján mérlegeléssel állapította meg, figyelembe véve az ügy bonyolultságát, és azt, hogy egy tárgyalás megtartására került sor, melyen az alperes képviselőjét jogtanácsos látta el.

A bíróság a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti illeték összegét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 43. § (3) bekezdése alapján 30.000 Ft-ban állapította meg, annak viselésére a bíróság a 6/1986 (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) szerint a felperest a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően kötelezte.

Az ítélet elleni fellebbezést a Pp.340. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2013. év november hó 28. napján

dr. Bögös Fruzsina s.k.
bíró

A kiadmány hitelűl: